

Középiskolai tanulmányait a Brassai Sámuel Líceumban végezte (1961), a Babeş–Bolyai Egyetemen francia–magyar tanári diplomát szerzett (1966). Négy évig Tordán tanított, 1970 óta A Hét belső munkatársa Bukarestben; előbb a világirodalmi rovat szerkesztője, 1975-től az 1983/44-es számig főszerkesztő-helyettes. Ekkor egy mesterséges nyomtatási botrány ürügyén átszervezik a szerkesztőséget, Horváth Andor pedig a Művelődés szerkesztőségébe kerül 1990-ig.

1990 januárjától 1992 szeptemberéig a román Művelődési Minisztérium miniszter-helyettese, majd államtitkára. Ebben az időszakban köt barátságot Andrei Pleşuval, akinek később több művét is lefordítja. 1990-ben elnyeri a kolozsvári BBTE Magyar Irodalomtudományi Tanszékének adjunktusi állását, ahol 1992-től az összehasonlító irodalomtörténet tanára, 1997–2011 között pedig egyetemi docens. 1990-ben többedmagával megalapítja a romániai Soros Alapítványt.

1995-ben a kolozsvári székhelyű Bolyai Társaság elnökévé választották, e tisztséget 1999-ig megőrzi. 1996 óta a Korunk főszerkesztő-helyettese. 1999 és 2004 között tagja volt a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Szenátusának – írja a Wikipédia.

Horváth Andor számos világirodalmi tárgyú esszé- tanulmánykötet, tankönyv szerzője és társszerzője volt. Többek között Montesquieu- és Camus-műveket fordított.

Megkérdőjelezett társadalmi folyamatokat

„Horváth Andor vallotta, az irodalom út és kulcs kultúránkhoz, az irodalom révén valósulhat meg igazán a közösségi lét. Nemcsak hitte, állítását egy egész életművel bizonyította: tanította a múltat, szembesített a jelennel, és mindvégig kérdezett.

Ennél talán csak az lehet fontosabb, hogy megkérdőjelezett társadalmi folyamatokat, alulról és felülről is megvizsgált döntéseket, ha kellett, hát, előről kezdte mindezt. Ő biztos akart lenni és biztos is volt az elvégzett munkában.

Nyitottsága megkérdőjelezhetetlen érdeme. Egy asszimilációra törekvő volt kommunista ország

értelmiségjeként alkotott és közvetített, a kultúrák közötti átjárhatóságban látott igazi jövőt közösségének.

Igazi transzilván ember, a román-magyar párbeszéd és a kölcsönös tisztelet híve. Szellemi táplálékot biztosított a legsötétebb évtizedekben, kitárta az ablakot kortársai előtt.

Sosem eltávolította, mindig közelítette egymáshoz az összetartozót: a román és a magyar irodalmat, a többségi és kisebbségi kultúrát" – fogalmaz közleményében Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke.